



A megújulás és Isten Igéje

ŐSZI IMAHETI FELOLVASÁSOK

2012. október 27–november 3.

IMPRESSZUM

Kiadja: **a Hetednapi Adventista Egyház Magyar Uniója**
2119 Pécel, Ráday u. 12.; Tel.: (06-28) 547-360; Fax: (06-28) 452-229
Felelős kiadó és felelős szerkesztő: *Ócsai Tamás* unióelnök

A mű eredeti címe: *Revival and the Word*
Eredeti kiadás: General Conference of Seventh-day Adventists, 2012

Fordította: *Hegyes-Horváth Csilla*
Korrektúra, nyomdai előkészítés: *Kiss Virág*

Nyomdai munkák: **Print 2000 Nyomda Kft.**
6000 Kecskemét, Nyomda u. 8.
Felelős vezető: *Kovács András*

Bevezető

Elnöki üzenet

Kedves Testvéreim az egyház világszéles családjában!



Milyen izgalmas és fontos témakört fogunk tanulmányozni a 2012-es őszi imahét során! Címe: „A megújulás és Isten Igéje.”

A Szentírásban újra és újra felbukkan a megújulás témája. Isten karja folyamatosan építi és felüldíti azokat, akik elvesztek; életet és erőt ad a megfáradtaknak, arra törekszik, hogy megújítsa közösségét népével.

Ezen a héten többféle szempontot fogunk tanulmányozni azzal kapcsolatban, hogy miért is van alapvető szerepe az Igének saját szívünk, otthonunk és egyházunk megújulásában. Valódi megújulás természetesen nem mehet végbe Isten Igéjének tanulmányozása és a Jézus Krisztussal való mélységes, folyamatos közösség megtapasztalása nélkül.

Arra hívlak titeket, hogy ezen az imahéten különleges módon csatlakozzatok a világszéles család tagjaihoz! Közben a napi olvasmányokat tanulmányozzátok és a főbb pontokon elmélkedtek, kérjétek a Szentlelket, nyilatkoztassatok ki számotokra, miként tudnátok alkalmazni mindennapjaitokban az adott üzenetet! Imádkozzatok azért, hogy az Úr küldje el a Szentlélek késői esőjét, hogy egyénenként és közösségileg is megújuljunk!

Isten Igéje így sürget bennünket: *„Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki őbenne bízik. Féltétek az Urat, ti szentjei! Mert akik őt félik, nincs fogyatkozásuk”* (Zsolt 34:9-10).

Jézus hamar visszajön! Erősítsen és újítson meg mindnyájunkat, valamint maradjék egyházát a késői esővel, miközben sietünk, hogy hirdessük a hármas angyali üzenetet, és készülünk, hogy találkozzunk az Úrral a levegőben!

Ted N. C. Wilson
a Generál Konferencia elnöke



első szombat

A megújulás és Isten Igéje

KÉSZEK VAGYUNK-E MINDENT AZ ÚRNAK SZENTELNI?

ÍRTA: TED N. C. WILSON

Ezen imahét kezdetén talán némelyek közületek azon tűnődnek, miért is van szükség újabb és újabb üzenetekre a megújulással kapcsolatosan.

Talán olyan hetednap adventista keresztény vagy, aki igazából egészen elégedett a dolgok jelenlegi menetével. Számodra a hetednap adventista életmód lényege a szombat délelőtti szép istentisztelet és az alapvetően erkölcsös élet. Ha ez elegendőnek tűnik számodra, akkor szem elől téveszted az adventista lét legfontosabb elemeit!

Talán a megújulás gondolata vonzónak tűnik számodra. Miközben a világ eseményeit, a kulturális és társadalmi változásokat szemléled, azt érzed, hogy minden a katasztrófa felé halad. A megújulásra azért vágysz, mert úgy gondold, hogy a megújulás azt jelenti, visszatérünk a társadalom alapjaihoz, vissza a jó időbeosztás és okosan megtervezett tevékenységek biztonságába.

A biztonság és a szigorú rend azonban nem mindenki számára vonzó. Lehet, te olyan típus vagy, aki a megújulásnak abban a formájában bíz, amely felforgatja a megszokott dolgokat. Sze-

retnéd Isten hatalmának erőteljesebb megnyilvánulásait látni: több történet, több csodát, gyors gyülekezetenövekedést. És bár igaz, hogy mindezek megtörténhetnek, és meg is történnek egy ébredés következtében, mégsem ezek jelentik a megújulás lényegét.

Mint egyén és mint gyülekezet egyaránt csodálatos lelki tapasztalat előtt állunk, miközben a megújulás témáját tanulmányozzuk. Bár a nagyszerű tapasztalat egy jó kezdet, a valódi megújulás túlmutat egy rövid tapasztalaton. Sőt, többnek is kell lennie egy jó kezdetnél! A megújulás magába foglalja azt, hogy visszatérünk a kezdetekhez. *„Kezdetben vala az Íge, és az Íge vala az Istennél, és Isten vala az Íge. Ez kezdetben az Istennél vala. Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, ami lett”* (Jn 1:1-3).

A valódi megújulás lényege

A megújulás sokkal többet jelent annál, mint hogy visszatérünk az alapokhoz, és megmozdítjuk az állóvizet. Többet jelent az erőnél és a befolyásnál is. A megújulás azt jelenti, hogy megtanulunk újra, egészen Jézusra összpontosítani. A teremtés

Jézus által történt, és csakis általa mehet végbe az újjáteremtés, az ébredés is. Bár mely megújulásnak Jézus az alapja, és ez szükségszerű tény.

Szükségünk van az ilyenfajta megújulásra? Még mindig itt vagyunk. Jézus még nem jött el, hogy hazavigyen bennünket. Még nem tapasztaltuk meg a Szentlélek megígért kitöltését, amely képessé tenné arra, hogy hirdessük a *„minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek”* (Jel 14:6). Mint egyháznak szükségünk van erre a megújulásra, ám az nem érkezik el addig, amíg nem éljük át először mint egyéni tapasztalatot.

Szükségünk van-e egyéni megújulásra? Mindnyájan elvégezhethetünk egy kis ellenőrző tesztet: „Kié a szívünk? Kivel foglalkoznak gondolataink? Kiről és miről beszélünk legszívesebben? Kié legjobban érzelmünk és legjobb erőnk? Ha Krisztuséi vagyunk, gondolataink feléje irányulnak. Övé legédesebb érzelmünk. Akkor mindenünket – amik vagyunk és amivel bírunk – neki szenteljük. Kívánunk hozzá hasonlítani, óhajtjuk Lelkének lehetét; vágyunk akaratát teljesíteni és neki tetsző életet élni.”¹



Megújuló kapcsolat

Ahhoz, hogy megújulás kezdődjön bennünk, Jézussal való kapcsolatunkra kell összpontosítanunk. Ha megértjük azt, hogy kegyelemből üdvözülünk, és teljesen a hatalmas Istentől függünk, az Ő adósai vagyunk, hiszen nemcsak megteremtett, hanem meg is váltott minket, akkor nem a gépies, legalista megközelítést fogjuk választani. Ha hálás szívvel, teljesen átadjuk magunkat Urunknak, akkor keresztényi életünk és biztonság-tételünk Lélekkel telt, dinamikus és élő lesz.

Mindnyájunknak meg kell értenünk, hol vagyunk az idő vonalában, Jézus Krisztus eljövételéhez viszonyítva. Szem előtt kell tartanunk, hogy a nagy küzdelem folyamatosan zajlik körülöttünk és bennünk, és a gonosz el akarja téríteni lelki életünket a helyes vágányról, tönkre akarja tenni Krisztussal való kapcsolatunkat, hogy a világ ne hallhassa meg a

Jelenések könyve 14. fejezetének hangos kiáltását.

Amit megismertünk, hirdessük!

A megújulás, amire szükségünk van, nem érzélgősségen vagy csodákon alapul. Azért akarjuk megismerni Jézust, hogy még nagyobb erővel hirdethessük Őt. Ahhoz, hogy lelkesen hirdethessük az örömhírt, szükségünk van a Szentlélek motiváló erejére. Szükségünk van arra, hogy Jézus elküldje a megígért Szentleket, amint elküldte a várakozó tanítványoknak is pünkösdkor (Jn 16:7). Ezt a szükségletünket pedig talán sehol máshol nem érezzük annyira, mint abban a kihívásban, hogy a nagyvárosok lakóit is el kell érniük. A világ népességének már több mint a fele nagyvárosokban él, sok városban azonban még alig vetettük meg a lábunkat. Ha azonban felidézzük Zakariás próféta szavait, akkor biztosak lehetünk abban, hogy Krisztus

nagy misszióparancsa teljesülni fog. „Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! azt mondja a Seregeknek Ura” (Zak 4:6).

Miként tudunk befolyást gyakorolni környezetünkre? Az új terveknek és stratégiáknak megvan a maguk szerepe, de amire valóban szükségünk van, az az Ige csodatévő hatalma, amely kezdetben is mindent megteremtett. Meg kell, hogy nyissuk szívünket Isten előtt, hogy hívívói lehessünk és elvihessük Jézus megváltó győzelmének és közeli visszatérésének örömhírét „minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek” (Jel 14:6).

Megtapasztalni a növekedést

Annak érdekében, hogy jobban megismerjük Jézust és hitelesebben tudjuk megismertetni Őt másokkal is, ápolnunk kell vele a kapcsolatot, és folyamatosan növekednünk a belé vetett hitünkben és

bizalmunkban. Minden kapcsolat alapja a kommunikáció. Az imádság megnyitja szívünket és bensőséges kapcsolatba von bennünket Jézussal. A bensőséges megtapasztalásokat akadályozó falak mind leomlanak, ha Istent kérjük arra, hogy rombolja le azokat. Minden büszkeség, keserűség, önteltség és materializmus megtörik a Szentlélek munkája nyomán, amely akkor mehet végbe, ha időt töltünk Jézussal imában.

Zsúfolt napirendünkben igen nagy kihívást jelent az, hogy élő kapcsolatot tartsunk fenn Jézussal, hiszen annyi minden követeli időnket és figyelmünket. Ezért tudatosan és előre el kell különítenünk az időt, amikor csak Istenre figyelünk.

Habár Isten gondviselészerű közbelépésével és a Szentlélek késztetéseivel is szól hozzánk, a legvilágosabban mégis Igéjén keresztül kommunikál velünk. Amikor az Ő szavát tanulmányozzuk, imádságos szívvel kérjük a Szentlelket, hogy legyen jelen és távolítson el mindent, ami elválasztana bennünket Istentől.

Nekünk, hetednap adventistáknak egy csodálatos kincset adott Isten. Végidőben élő népe számára a Prófétaág Lelkének írásai az Ő legértékesebb ajándékát jelentik. Ellen White szavaival élve, írása a „kisebb világosság”, amely a „nagyobb világosság” felé vezet.²

Tanulmányozzátok Isten ezen hírnökének tanácsait! Engedjétek, hogy Jézus páratlan szeretetének fényébe vonjon benneteket, és Isten Igéjének mélyebb kutatására késztesse!

Az igazság, amint az Jézusban van

A világtörténelemnek ebben a jelentőségteljes szakaszában különösen fontos megértenünk, hogy minden tantételünk Jézusban összpontosul.

A végidei események hamarosan bekövetkeznek. Krisztus nemsokára visszatér, és kiméri a jogos büntetést Sátánra. Jézus Krisztus értünk kiontott vérének, és a mennyei szentélyben főpapunkként végzett szolgálatának egyaránt egyetlen célja van: az, hogy mi mindnyájan – akik alárendeljük magunkat neki, megvalljuk bűneinket, és elfogadjuk Őt Megváltónak – szeretetkapcsolatba kerüljünk Istennel, és örök életet kapjunk Krisztus mindent felölelő szolgálata által. Nem

kell félnünk az ítélettől, ha ismerjük a Bárányt, ha ismerjük Főpapunkat és az eljövendő Királyt.

„Azért akarjuk megismerni Jézust minél jobban, hogy hatékonyabban és hitelesebben hirdethessük Őt!”

Az eljövendő Király

Fontos ismernünk a közeljövőben bekövetkező eseményeket. Amikor Krisztus eljön, minden szem meglátja Őt. Ez lesz az áldott reménység, amelyet várunk, és amely hitem szerint nagyon hamar be fog következni. Már most látjuk azt, hogy körülöttünk széthullik a világ. *Máté evangéliumának* 24. fejezete beszél az Ő eljövételének jeleiről. Csak körbe kell néznünk és megfigyelnünk a gazdasági válságot, a politikai bizonytalanságot, a szörnyű betegségeket, a szociális és erkölcsi romlást, és kétség nem férhet hozzá, hogy a jelek teljesebben. Már most formálódnak olyan ökumenikus mozgalmak, amelyek célul tűzték ki az egységes vallási rendszer létrehozását, ami elnevezni fogja a hetednap szombatot történő istentiszteletet, végeredményben pedig megszünteti a vallásszabadságot és a hamis ünnepnap megtartását propagálja.

Amikor Jézus másodszor is eljön, lába nem érinti majd a földet, hanem mi emelkedünk fel „az Úr élébe a levegőbe” (1Thessz 3:17). Jézus dicsőséges visszajövetelét megelőzően azonban a nagy elenség, Sátán, azért munkálkodik, hogy elhitesse „ha lehet, a választottakat is” (Mt 24:24). Sátán megkísérli, hogy „világosság angyalává” változtassa magát, és megszemélyesítse Krisztust. Miként fogjuk tudni megkülönböztetni ezt a csalót a valódi Krisztustól? Képzeljünk csak el azt a médiaörületet, amikor minden hírközlő eszközön keresztül azt próbálják bizonyítani, hogy ez a „Krisztus” az igazi! „Sátán az ő gonosz angyalaitól körülvéve Krisztusnak adja ki magát, és mindenféle csodát tesz, hogy ha lehetséges, elhitesse még a választottakat is.”³

Nem bízhatunk majd abban, amit fizikai érzékszerveinkkel felfogunk! Ekkor lesz csak igazán szükségünk a Szentlélek által megújított lelki látásra! Olyannyira

teljes összhangban kell lennünk Megváltónkkal, annyira kell ismernünk hangját Igéjéből, hogy „hit által” tudjunk élni a legsötétebb órában is (Róm 1:17).

Már csaknem a célnál vagyunk

Én hiszem, hogy Istennek a munka befejezésére vonatkozó álma hamarosan teljesedik. Bizonyos vagyok abban, hogy amint arra törekszünk, hogy jobban megismerjük Jézust, Isten mérték nélkül fogja ránk kitölteni Szentlelkét. Általunk hirdeti majd igazságát, és „az Úr dicsőségének ismeretével betelik a föld, amiképpen a folyamok megtöltik a tengert” (Hab 2:14). Isten műve befejeződik ezen a Földön. Jézus pedig eljön mint hatalmas Szabadító, mint királyoknak Királya és uraknak Ura, hogy gyermekeit elvigye haza.

1. Ellen White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 1999, Advent Kiadó. 45. oldal.
2. Ellen White: *Evangelism* [Evangelizálás]. Washington D.C., 1946, Review and Herald Pub. Assn. 257. oldal.
3. Ellen G. White: *Tanácsok a gyülekezetnek*. Budapest, 1993, Advent Kiadó. 42. oldal.



TED N. C. WILSON A HETEDNAPI ADVENTISTA EGYHÁZ ELNÖKE, JELENLEG AZ USA MARYLAND ÁLLAMÁBAN ÉL.

kérdések

elmélkedésre és megbeszélésre

1. A média hangjaival és képeivel átított világban hogyan tudom megoldani, hogy folyamatosan Jézusra összpontosítsak? Milyen gyakorlati lépéseket tudok tenni azért, hogy Ő valóságosan betöltsen életemet?
2. Sokat hallunk és beszélünk az „igazságról”. Hogyan valósul meg „az igazság Jézusban” (Ef 4:21) reggel 8 és délután 4 óra között a munkahelyemen?
3. A megújulás egyéni folyamat, ugyanakkor a kapcsolataimban is megnyilvánul. Milyen szerepe van az egyház/gyülekezet közösségének ebben a folyamatban?

...hogy az Ige sajátunk legyen

MIKÉNT TANULHATJUK MEG, HOGY AZ IGÉT ÁLDÁSSÁ TEGYÜK ÖNMAGUNK ÉS MÁSOK SZÁMÁRA?

ÍRTA: ANGEL MANUEL RODRÍGUEZ

Az élet nem önfenntartó. Az élő szervezetek fennmaradása rajtuk kívül álló elemektől függ. Az élet fennmaradásához sok minden nélkülözhetetlen, például a víz, a táplálék, az oxigén – hogy csak néhányat említsünk.

Bibliai szempontból csakis Isten tudja táplálni és fenntartani az életet egy olyan környezetben, amely a romlás állapotában van, és folytonos fenyegetést jelent az értelmes emberi létre nézve. Az élet egyik nagyon fontos fenntartója Isten Igéje. Különösen igaz ez lelki életünkkel kapcsolatosan, amelynek állandóan külső forrásból kell erőt nyernie ahhoz, hogy eleven és lendületes maradjon.

Isten és az Ige

A zsoltáros ezt írta: „Az Úr szavára lettek az egek, és szájának leheletére minden seregük” (Zsolt 33:6). A teremtett világ és maga az élet is Isten szavának hatalma által jött létre. Az emberi lét sem zárólag kenyérrel tartható fenn, „ha-

nem mindazzal..., ami az Úrnak szájából származik” (5Móz 8:3).

Életünk és az Isten Igéje közötti kapcsolat mélységes, mérhetetlen és állandó. A kezdetben teremtő Ige ugyanaz, amely azóta is folyamatosan fenntartja a teremtett világot. Isten hatalma tárul fel előttünk az Igén keresztül, amely az Ő szava hozzánk.

Igében keresztül maga Isten szól hozzánk konkrét élethelyzeteinkben, és ki nyilatkoztatja számunkra népével kapcsolatos tervét és akaratát. Igéje mindig jólétünket szolgálja, hiszen az jó (lásd: Ézsa 39:8). A Sínai-hegynél az izraeliták hallották az Úr hangját, amely „helyes végzéseket, igaz törvényeket, jó rendeleket és parancsolatokat” adott nekik (Neh 9:13). Az Ige gyakran ölt ígéretformát, amire mindig számíthatunk, és ami előrevetíti Isten – életünkre szabott – megmentő tervének teljesülését (Zsolt 105:42-45).

Salamon így beszélt a népnek Isten Igéjéről: „Áldott az Úr, aki nyugalmat adott népének, Izráelnek egészen úgy, ahogyan megígérte. Egyetlen szó sem

veszett el mindabból a jó ígéretből, amit megígért szolgája, Mózes által” (1Kir 8:56, új prot. ford.). Isten szava megbízható és szilárd, hiszen Ő mindig beváltja ígéreteit. „Mert az Úr szava igaz, és minden cselekedete hűség” (Zsolt 33:4). Isten mindent kimondott szavával összhangban cselekszik, mert Ő a becsület Istene.

Jézus és az Ige

Isten Igéje sokkal több a hallhatóan kimondott szavaknál. Isten Igéje látható alakban is testet öltött: „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő kezdetben az Istennél volt. Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött” (Jn 1:1-3, új prot. ford.). Ő Istennek ugyanaz a megbízható, szilárd Igéje, amely az ótestamentumi néphez szólt, amely őket szólította meg. Ám az Újtestamentumban valami egészen dicsőséges és váratlan esemény történt: „Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal” (14. vers, új prot. ford.).

Jézusban, a testté lett Igében láthatjuk Isten – életünkre vonatkozó – akaratát és megváltói munkáját, amelyet a bűnös emberekért végez. Hangja igen jól hallható, mert Jézus személyén keresztül maga Isten szól hozzánk (lásd: Jn 14:10). Istennek testté lett Igéje, Jézus, az igazság Igéje (lásd: 2Kor 6:7), a megbékélés és üdvösség Igéje (2Kor 5:19, ApCsel 13:26), és a kereszt Igéje (1Kor 1:18). Ő az igazság és egyben az a személy, aki rejtélyes módon egyesítette önmagában Istent és az emberiséget, s aki a keresztfán bemutatta Isten Igéjének megmentő hatalmát.

Isten valóban teljesíteni tudja, amit kimond! A zsoltaíros így ír erről: Isten „Elküldte igéjét, meggyógyította, és a sír mélyéről kimentette őket” (Zsolt 107:20, új prot. ford.). Az Igére utalva, amely az Ő szájából származik, Urunk kijelenti: „ilyen lesz az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem” (Ézsa 55:11, új prot. ford.).

Amikor az Úr megszólal, sok történet várható!

Egy alkalommal hatalmas vihar tört ki a Galileai-tengeren, és Jézus tanítványainak életét fenyegette. Jézus ekkor felállt, „ráparancsolt a szélre, és azt mondta a tengernek: »Hallgass el, némulj meg!« Ész elállt a vihar, és nagy csendesség lett” (Mk 4:39, új prot. ford.). Parancsolt a démonoknak, hogy hagyják el áldozatukat, és azok távoztak (lásd: Mk 1:25). Jézus saját szavával, Igéjével gyógyította az embereket (lásd: Mt 8:8). Mindenek felett azonban bűnbocsánatot hirdető szava valóban bocsánatot hozott a bűnösnek (Mt 9:1-7). Meg is valósította, amit kijelentett!

Isten Igéje és én

Isten Igéjének mi vagyunk a címzettjei. Ő úgy szól hozzánk, mint Teremtőnk és Megváltónk, mert tudnunk kell ránk vonatkozó tervét és akaratát. Létünk sötétjéből ki kell jönnünk az értelmes élet világosságára.

Isten Igéje az örök élet forrása és kútja (lásd: Jn 5:24; 6:63). Meg kell ismerünk ezt az Igét, mert – mint ahogy azt Jézus élete is bemutatta – az Ő szava életünk minden területét érinti. Élet-halál kérdése, hogy figyelünk-e az Ő szavára! Következésképpen, Isten vágyik arra,

hogy meghalljuk szavát. „Megkereshettek volna, de nem kérdeztek, megtalálhattak volna, de nem kerestek. Itt vagyok, itt vagyok! – mondtam a népnek, amely nem hívta segítségül nevemet” (Ésa 65:1, új prot. ford.).

Urunk arra hív, hogy hallgassunk szavára, amely a Szentírásan keresztül szól hozzánk (lásd: Ézsa 66:4). Ez dinamikus hallgatás, hiszen akkor igazi, ha tettek is követik. Jézus kijelentette: „Valaki azért hallja én tőlem e beszédek, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kösziklára építette az ő házát” (Mt 7:24; vö.: 2Krn 34:21).

Az Igének való engedelmisségünk nyilvánvalóvá teszi, hogy valóban szolt a szívünkhöz, és alkalmaztuk is azt. Az is fontos azonban, hogy a Lélek irányítása alatt olvassuk az Igét, mert csakis Isten testté lett Igéje alakíthat át bennünket (lásd: 2Kor 3:15-18). Kutatnunk is kell azt, mert arról a Személyről tesz bizonyosságot, aki örök életet biztosít számunkra (lásd: Jn 5:39). Az Ige alkalmazásának folyamatában elmélnünk is kell az olvasottak felett; engednünk, hogy gondolataink az Ige témáinál időzzenek, és eltűnjünk azon, mennyire fontosak azok egyénileg is számunkra. Elmélkedjünk a parancsolatokon (Zsolt 119:48), bizonyágtételeken (99. vers) és ígéreteken (148. vers, új prot. ford.).

Az Ige alkalmazása bizony időráfordítást igényel. Ez szöges ellentétben áll az emberi szív hajlamaival, ezért az szükséges hozzá, hogy szakítsunk a lelki tunyassággal. Az ima létszükségletünké válik, hiszen ez által tudjuk megkérni az Urat arra, hogy ültessen szívünkbe Igéje iránti vágyat és készséget, hogy engedelmeskedjünk is annak.

Imánk után nyissuk is meg az Igét mindennap! Minél többet olvassuk, annál inkább megismerjük üzenetét. Nem szabad abbahagynunk csupán csak azért, mert nem értünk meg mindjárt mindent, amit találunk benne. Olvassuk tovább, és engedjük, hogy üzenete átjárja elménket! Ha ezt tesszük, Isten gondolatai megtisztítják gondolatvilágunkat, és lassan átalakulunk a Szentlélek hatalma által.

Miközben hallgatjuk, olvassuk és elmélkedünk az Ige felett, valami dicsőséges történik: Krisztus – az Ige – hit által a szívünkbe költözik (lásd: Ef 3:17).

Az Igében élet van, tehát meg tud eleveníteni bennünket: „Mert Isten Igéje

élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és áthatol az elme és a lélek, az íziletek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait” (Zsid 4:12, új prot. ford.). Mivel ma is élő, ezért meg is tudja cselekedni életünkben mindazt, amit kijelent. Hihetünk benne, mert Isten, aki kijelentette általa magát, tökéletesen megbízható, és hatalma is van ahhoz, hogy valóra váltsa, amit megígért.

Ezért hát, engedjük, hogy az Ige táncsoljon bennünket nap mint nap (lásd: 2Tim 3:15). Engedjük, hogy vigasztaljon nehézségeink, kísértéseink és szenvedésünk közepette (Zsolt 119:161-162). Engedjük, hogy a lapjain talált reménység örömmel töltse be szívünket (lásd: Zsolt 56:10-11; 2Kor 1:20).

Engedjük, hogy az Ige töltse be szívünket és égő tűzként lángoljon bennünk, hogy felszentelhesen a szolgálatra Urunkért és másokért (vö.: Jer 23:29)!



2011-ES NYUGDÍJBA VONULÁSA ELŐTT ANGEL MANUEL RODRÍGUEZ A BIBLIKATATÓ INTÉZET IGAZGATÓJAKÉNT SZOLGÁLT. JELENLEG TEXASBAN ÉL.

kérdések

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Isten a teremtett világban keresztül is szól hozzánk. A természetben melyik élőlény, képződmény, táj vagy jelenség mutatja be neked leginkább Isten teremtő és fenntartó hatalmát?
2. Isten Igéjének hatalma Jézus földi szolgálatában is megnyilvánult. Jézus életének mely történeteiből vagy epizódjaiban látod leginkább Isten hatalmának bizonyítékát?
3. Isten hatalma, amelyről a megváltás Igéje beszél, egyéni életünkben is látható. Milyen élethelyzetekben érezted különösen az Ő hatalmát?



hétfő

Szívünk kertje

A TIÉD MILYEN TALAJ?

ÍRTA: BONITA JOYNER SHIELDS

Lukács evangéliuma 8. fejezetének 4-15-ig terjedő verseiben olvashatjuk a magvető példázát, amelyben Jézus szívünk állapotáról beszélt. Isten szíves-örömet ülteti szívünkbe Igéjének magvait, de hogy azok milyen gyümölcsöket teremnek, az már szívünk állapotától függ.

Milyen az a szív, amely nyitott Isten hangja előtt? Hogyan munkáljuk meg szívünk talaját, hogy Isten Igéjének magva meggyökerezzen benne és növekedésnek induljon? Miként vihet végbe lelki megújulást életünkben Isten Igéje?

A magvető, a mag és a talaj

A magvető példázatát mindhárom szinoptikus evangéliumban megtaláljuk (Mt 13:1-9, 18-23; Mk 4:1-9, 13-20; Lk 8:4-8, 11-15). Mindhárom változat tartalmazza a három fő elemet: a magvető, a mag és a talaj motívumát.

A magvető. A magvetés azt jelenti, hogy a földbe szórjuk a magvakat. A bibliai időkben a földművesek kosarakból, vagy a csípőjükre erősített kis zsákocskákból, karjukat nagy ívben lendítve szórták a magot.¹

Amikor a magvető szórja a magot, nem csak egyetlen egy szemet vesz a ke-

zébe, helyezi gyöngéden a földbe, majd lép tovább! Nem! Amikor a magvetők kijelölik a területet, amit be akarnak vetni, a lehető legtöbb magot igyekeznek a földbe juttatni, mert tudják, hogy nem mindegyik fog kikelni és termést hozni.

A Szentírás szerint a magvető maga Isten (lásd: Mt 13:37). Ellen White ezt írja: „Miként a magvető... Krisztus is lejött a földre, hogy itt a mennyi igazságok magvát hintse”²

A mag. A Szentírás leírása alapján Isten Szavát jelképezi (lásd: Lk 8:11). Miként a mag tartalmazza a növény életét, Isten szava is életet jelent azoknak, akik befogadják azt! Ahogy a földműves széles mozdulattal hinti a magot, úgy Isten is a lehető legváratlanabb helyeken és helyzetekben hinti el szívünkben Igéjét!

Csak egy példa. Sok évvel ezelőtt történt, hogy az orosz színházi világ egyik bálványa, Alekszandr Rosztovcev egy színi előadás kellős közepén tért meg, miközben Jézust alakította a *Krisztus szmokingban* című, meglehetősen szentégtörő és polgárpukkasztó darabban. Szerepe szerint két verset kellett volna olvasnia a Hegyi beszédből, majd ledobni magáról köntösét, és ezt kiáltani: „Ide nekem a szmokingomat és a cilindereimet!”

De amint a színész a következő szavakat olvasta: „*Boldogok a lelki szegények: mert övék a mennyeknek országa. Boldogok, akik sírnak: mert ők megvigasztaltatnak*” (Mt 5:3-4), hirtelen remegni kezdett, és – társai köhüntéseit, szólongatásait, lábdobogásait figyelmen kívül hagyva – tovább olvasta a fejezetet. Végül eszébe jutott egy bibliaszöveg, amit még gyermekkorában tanult az ortodox templomban, és így kiáltott fel: „*Uram, emlékezzél meg én rólam, mikor eljössz a te országodban!*” (Lk 23:42). Mielőtt a függöny legördült volna, Rosztovcev rábízta életét Jézusra, mint személyes Megváltójára.³

Isten a lehető legvalószínűtlenebb helyeken veti el Igéjét szívünkben, hogy annyi tékozló gyermekét mentse meg, amennyit csak tud.

Gyakran korlátozzuk Isten Igéje szétosztott magvainak növekedését azzal, hogy alábecsüljük hatalmát.

Habár Krisztus azért jött, hogy elvesse az emberek szívébe az igazság magvait, Ő bennünket is ugyanerre hív. Miként Megváltónk élettörténetéből is látjuk, ez a munka nem mindig könnyű. Ellen White így írt erről: „[Jézus] elhagyta biztonságos, békés otthonát, elhagyta dicsőségét, amely az Atyánál a világ megala-

pítása előtt övezte, elhagyta a világegyetem trónszékét. Lejött, hogy szenvedő, megkísértett emberré legyen. Magányosan, könnyek között vetette és vérével öntözte az élet magvát az elveszett világ számára.⁴

Talán nekünk is bőven kijut a szenvedésből, magányból, könnyekből, sőt lehet, hogy halál vár ránk, miközben Isten igazságának magvait hintjük, de nem vetünk hiába! Vajon elfeledkezhetünk hitbeli elődeinkről: a valdensekről, John Wycliffe-ről vagy Husz Jánosról? Ők életüket adták Krisztusért és az Ő ügyéért. Ellen White ezt írja róluk: „Halálra kergették őket, ők pedig vérükkel öntözték az elvetett magot, és a mag meghozta termését”.⁵

A talaj. Ahhoz, hogy a talaj egészséges legyen, négy elemre van szükség: nitrogénre, mészre, foszforra és káliumra. Ha ezek közül bármelyik nincs jelen a megfelelő arányban, az hatással van a növény életére. Ha a palánta erős és egészséges, akkor képes ellenállni „ellen-segeinek”: a gyomoknak, rovaroknak, szárazságnak stb.

Szívünk – vagyis lelki életünk – állapot is nagyban befolyásolja, bennünk tud-e élni a Szentlélek. Miként az erős, egészséges palánták jóval hatékonyabban győzik le ellenségeiket, mi is nagyobb eséllyel verjük vissza az ellenséget, ha lelkünk erős és egészséges.

A példázatban világosan kiábrázolódik az ellenség munkája. Az ösvény talajának kemény felszínére szóródott, megtaposott és alulbecsült Ige-magvakat Sátán kilopja a hallgatók szívéből. Ha a magvak köves talajba hullnak, és ott kelnek ki, nincsen mélyen gyökerük, akkor Sátán kihúzgálja az Igét az ember szívéből. Amikor a világ ügyei, az aggodalom, a gazdagság/örömök hajszolása mint tövisek szorítják ki az ember szívéből a magvakat, akkor Sátán megfojtja az Igét.

De figyeljük meg, mi történik, ha a magvak jó, egészséges talajba hullnak! Ha ilyen a szív talaja, abból nem tudja Sátán eltávolítani az Ige magvait! A magvak kihajtottak, növekedtek és százannyi hasznot hoztak (Lk 8:8).

Lelki életünk táplálása

Ha hasonlítás hozzám, akkor szívedet a fentiek közül mintha több talajtípus is jellemezné! Mit tehetünk azért, hogy lelkünk erős és egészséges maradjon, és sok

gyümölcsöt teremhessünk? Három dolgot javaslok:

1. A jó talajjal jelképezett személyek első jellemzőjeként *Lukács evangéliuma* 8. fejezetének 15. verse ezt írja: „*a halott ígét tiszta és jó szívvel megtartják*”. Imádkozzunk tiszta szívért és helyes lelkületért! Olvassuk el az 51. zsolttár 10-12 verseit! Énekeljük el! Mindnyájan vétkeztünk és szűkölködünk Isten dicsősége nélkül (lásd: Róm 3:23; 7:14). A bűn miatt még jó cselekedeteinket is sokszor tisztátalan indítékok vezérlik.

2. A jó talaj második jellemzőjeként azt említi az Ige, hogy ezek az emberek megtartották az Igét. Annak érdekében, hogy Sátán ne rabolhassa el, ne szaggathassa ki és ne fojthassa meg az Igét életünkben, meg kell tartanunk azt. Ezért négy lépést tehetünk:

Meg kell hallanunk Isten szavát. Ha időt töltünk az Úrral Igéjét tanulmányozva; ha hallgatjuk a róla szóló prédikációkat; és együtt is kutatjuk a Bibliát hittestvéreinkkel, megtanuljuk hallani Isten hangját.

Meg kell értenünk Isten szavát. Rászánjuk-e az időt, hogy megküzdjünk érte, tanulmányozzuk, és megkérjük másokat is, hogy segítsenek? Isten Igéjét nem mindig könnyű megérteni, de Ő megígéri, hogy Szentlelke mindig segítségünkre lesz (lásd: 1Kor 2:10-12).

El kell fogadnunk Isten szavát. Az elfogadás azt is jelenti, hogy hajlandóak vagyunk kitárni szívünket, és magunkévá tenni, amit kapunk. Előfordul, hogy amikor megértjük, mit üzen Isten számunkra, akkor – őszintén szólva – nem igazán akarjuk elfogadni. Én azonban személyes életemben azt tapasztaltam, hogy amikor végül elfogadtam, Isten minden értelmet felülmúló békessége töltötte be szívemet (lásd: Fil 4:7).

Engedelmeskednünk kell Isten szavának. Elfogadni az egy dolog, a gyakorlatba átvinni, amit elfogadtunk, az megint más. Az engedelmeség megköveteli a cselekvést, legyen szó akár arról, hogy komolyabban odaszánjuk magunkat Urunk követésére bizonyos igazságokban, mint például a szombat megtartása; vagy feladjuk önmagunkra, esetleg másokra káros magatartásformáinkat; vagy személyes lelki életünkben szükséges a mélyebb átadás.

3. A jó talaj harmadik jellemzőjeként azt említi az Ige, hogy ezek az emberek „*békétűrőssel*” termik meg gyümölcssei-

ket (Lk 8:15). Hányszor sóhajtottál már fel valahogy így: „Ó, Uram, mikor leszek már tökéletes?” „Meddig kell még várni, hogy Jancsi döntést hozzon Krisztus mellett?” Azt szeretnénk, hogy lelkünk – és mások lelke – pillanatok alatt termést hozzon.

Jó talaj, jó aratás

Vajon milyen talaj a te szíved? Értékeled Isten Igéjét? Meggyökereztél abban annyira, hogy ellen tudj állni az ellenség kísértéseinek? Szeretnéd, ha Ő csendesítené le szíved-lelked zűrzavarát? Bármilyen állapotban van is szíved, Isten hajlandó és képes is arra, hogy elevesse benne az élet magvait.

Imádkozz tiszta szívért! Hallgasd, értsd meg az Ő szavát, és engedelmeskedj neki! Lakozz Őbenne, kérd tőle a növekedést! Ő véghezviszi azt – még a legvalószínűtlenebb helyeken is!

- 1 Idézte: www.middletonbiblechurch.org/biblecus/biblec6.htm
- 2 Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1999, Advent Kiadó. 17. oldal.
- 3 Idézte: http://www.sermonillustrations.com/az/b/bible_power_of.htm.
- 4 *Krisztus példázatai*. 19. oldal.
- 5 Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház. 73. oldal.



BONITA JOYNER SHIELDS SZERKESZTŐKÉNT ÉS IGAZGATÓHELYETTESKÉNT DOLGOZIK A GENERÁL KONFERENCIA SZOMBATISKOLAI ÉS SZEMÉLYES BIZONYÁSGTEVÉS OSZTÁLYÁNÁL, AZON BELÜL PEDIG A TANÍTVÁNYSÁG ALOSZTÁLYÁNÁL.

kérdések

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Gondold át jelenlegi helyzetedet! Vajon szíved talaja jó föld vagy keményre taposott, köves, esetleg ellepték a gyomok? Miért?
2. Tervezz el egyetlen lépést, amit megtehetnél azért, hogy szíved talaja jobb legyen, és Isten Igéje könnyebben növekedhessen benne!
3. Ennek a példázatnak a fényében mit jelent számokra az a kifejezés, hogy „lelki érettségre jutni”?



kedd

Megújulás után – készen az átkelésre

ISTEN IGÉJE ÉS A JORDÁN FOLYÓ

ÍRTA: GALINA STELE

Józsue hatalmas kihívás előtt állt, ám a kilátások bizonytalanok voltak. Az izraeliták a magas vízállású Jordán folyó szélén vesztegeltek, amelynek nyugati partján Jerikó, a hatalmas és bevehetetlen falakkal körülvett város magasodott. A folyó innenső, keleti partján pedig Shittim gyönyörű völgye terült el, tele akácfákkal és Izrael népének seregével.

Itt volt az ideje, hogy átkeljenek a Jordánon. Képzeliük el, hogy érezhette magát Józsue! Mózes már meghalt – éppen az Ígélet Földjének határán, azon a helyen, amelynek átlépése szívének leghebb vágya volt. De hogyan is keljenek át a Jordánon, amikor éppen az áradás ideje van (Józs 3:15)? Hogyan vegyék be Jerikó hatalmas, erős falait? Ebben a sorsdöntő időszakban égető szükségük lett volna Mózes bölcsességére és tapasztalatára. Vajon hogyan fogja Józsue bevezetni a népet az Ígélet Földjére? Ezek az emberek készek voltak felcserélni álmaik országát pár örömteli percért az akáclicetekben. Kiben bízhat Józsue?

Mózes halála kimondhatatlan veszteség volt Izrael népe számára. Mindazonáltal tudták, hogy Isten továbbra is velük van. „Nappal a felhő-, éjjel a tűzoszlop nyugodott a sátor felett bizonyosságul,

hogy Isten még mindig vezetjük és segítjük, ha parancsolata útján járunk.”¹

Józsue várt az Úr iránymutatására. Rabszolgaságban született, 40 évet Egyiptomban töltött, további 40 évet pedig Mózes jobb kezeként élt le (4Móz 11:28). Eredeti neve Hósea volt (4Móz 13:8), ami azt jelenti: „megváltás” vagy „szabadítás”. Ám valamikor abban az időszakban, amikor Mózeset szolgálta, a Józsue nevet kapta, amely azt jelenti: „Jahve, ments meg!”, vagy „Jahve megment”. A Jahve szó az Úrra utal, aki megjelent Mózesnek az égő csipkebokorban, és így szólt: „Vagyok, aki vagyok” (2Móz 3:14). Józsue neve szemléletesen emlékeztetett arra, hogy a népet maga Isten menti meg. Nem Mózes, nem Józsue, sem senki más az emberek közül, csakis az Örökévaló, aki átvezeti népét a Jordánon az Ígélet Földjére. Később ugyanezt a nevet adták Jézusnak. Józsue tehát Krisztus előképe volt.

Istenre várni

Józsue sokszor megtapasztalta Isten hatalmát. Ott volt a Sínai-hegynél, amikor Isten jelenlétének ragyogó felhője és dicsősége borította be azt. Láta Mózeset lejönni a hegyről, kezében a kőtáblákkal,

amelyekre maga Isten írta fel törvényét (2Móz 32:16). Ő volt az, aki harcolt az amálekíták ellen, és megnyerte a csatát, amikor Mózes felemelte a kezét (2Móz 17:8-16). Józsue lett a 12 kém egyike is, akiket Mózes kiküldött, hogy kémeljék ki az Ígélet Földjét, és – egy másik társával együtt – ő volt az, aki hitte, hogy Isten elég hatalmas ahhoz, hogy győzelmet adjon nekik az óriások felett.

Józsue személyiségében „megvolt jó néhány – ha nem a legtöbb – olyan tulajdonság, amelyek egy jó vezetőben ott kell, hogy legyenek: határozottság, szelídség, képesség arra, hogy alattvalóik készséges bizalmát és engedelmességét elnyerjék; döntőképeség és gyorsaság.”³

Józsue azonban nem saját adottságaira és jó tulajdonságaira támaszkodott. Megtanulta Mózesről a legfontosabb dolgot, hogy teljesen Istenre kell hagyatkozni. „Ha a te orcád nem jár velünk, ne vígy ki minket innen” (2Móz 33:15). Ezért várt Józsue olyan hűségesen az Úr utasításaira.

Isten pedig szólt Józsuehoz. Érdekes módon azonban szavai nem az ellenség meghódításának haditervét tartalmazták, nem is a részletes térképeket, vagy a diadalhoz szükséges sereg létszámát. Isten váratlan irányelvekkel kezdte üze-

netét. Arra az egyetlen dologra irányított a Józsué figyelmét, amit ha megfogad, biztosíthatja, hogy az Úr szent jelenléte mindig vele maradjon, és sikeressé tegye őt. Így szólt szolgájához: „Csak légy bátor és igen erős, hogy vigyázz és mindent ama törvény szerint cselekedjél, amelyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, amiben jársz! El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor leszel jó szerencsés a te utaidon és akkor boldogulsz” (Józs 1:7-8). Józsué vezetői sikere, és Izrael nemzetének jóléte egyaránt attól függött, engedelmeskednek-e Isten törvényének, az Ő szavának. Isten csak ezután a bevezetés után közölte Józsuéval a további lépésekkel kapcsolatos, konkrét utasításait.

Az Ígélet Földjével kapcsolatos tanulságok

Amint a világtörténelem a vége felé siet, mi, mint egyház szintén az Ígélet Földjének határán állunk. Időnként elfeledkezünk erről, főleg, amikor az akácligetek virágba borulnak. Egyénileg is szembe kerülünk Jerikónk városfalával. Milyen tanulságokat vonhatunk le ebből a történetből, és Isten tanácsaiból, amelyeket Józsué könyve 1. fejezetének 7-8. verseiben olvashatunk? Milyen kérdéseket kell feltennünk magunknak?

1. *Kérdések Isten jelenlétével kapcsolatosan.* Osztjuk-e Józsué meggyőződését, hogy semmi értelme elindulnunk, ha az Úr nem megy előttünk? Felismerjük-e jelenlétét Igéjében?

2. *Kérdések a bátorsággal kapcsolatosan.* Vagyunk-e olyan bátrak, amilyenek Isten szeretne látni bennünket? Lesz-e bennünk annyi bátorság, hogy kövessük Őt, és hűségesek legyünk Igéjéhez, bármibe kerül is? Vajon Izrael népe bolondnak tűnt-e a jerikóiak szemében, amikor hét napon át kerülgették a várost? Nekünk is hasonló bátorságra lesz szükségünk az Ígélet Földjének határán!

3. *Kérdések a sikerrel kapcsolatosan.* Hát nem mindenki álma a siker? E történet szerint mi a siker titka? Gyakran szeretnénk látni Isten közvetlen beavatkozását. Látni akarjuk, ahogy Jordánunk kettéválik, és meglepődünk, amikor Isten látszólag hallgat. De vajon követjük-e

Isten korábban kinyilatkoztatott utasításait? Vagy mindig valami újra várunk?

4. *Kérdések arról, miként merüljünk bele Isten Igéjének tanulmányozásába.* Mennyire mélyen vetjük bele magunkat Isten Igéjébe? Milyen módszereket használunk arra, hogy Szava átjárja elménket?

*Utunk végcélja
az Ígélet Földje.*

5. *Kérdések arról, hogy „minden... írva van abban”.* Mennyire hűségesen követem az Igében leírtakat? Ha Isten utasításainak csak egy részét követem, akkor „csak a törvény bizonyos részeit tisztelem, és nem a Törvényadót.”⁴

Kész vagyok-e mindennek úgy engedelmeskedni, ahogy a Bibliában találom?

Megújulás után – készen az átkelésre

Józsué könyve elmondja nekünk, hogy Józsué életében teljesedett Isten ígérete. Hűséges volt, és Ő felmagasztalta szolgáját. Átvezette Isten népét a Jordánon. Jerikó falai is leomlottak. Kánaán lakóit döbbenet és félelem kerítette hatalmába. Az Úr jelenléte ott volt velük, és az Ígélet Földje Izrael gyermekei lett.

Józsué engedte, hogy Isten legyen a vezetője. Nem törekedett személyes dicsőségre. Isten népének szívében és elméjében akart oltárt építeni, átadva Igéjét a következő nemzedékeknek. „Nem volt egy íge sem azok közül, amelyeket Mózes parancsolt vala, amelyet fel nem olvasott volna Józsué, az Izráelnek egész gyülekezete előtt, még az asszonyok, gyermekek, jövevények előtt is, akik járnak vala közöttök” (Józs 8:35). Józsué úgy döntött, hogy utolsó lehetéig fogja szolgálni az Urat. Élete végén bizonyosságot tett arról, hogy Isten hűséges volt, ígéretei nem csak délibábként csalogattak. Így szólt hallgatóihoz: „nem veszett el egyetlen szó sem azokból az ígéretekből, amelyeket megígért nektek Istenetek, az Úr. Mind beteljesedett rajtatok, nem veszett el abból egy szó sem” (Józs 23:14, új prot.

ford.). Isten bízott Józsuében, mert Józsué is teljesen Urára hagyatkozott.

Én szeretnék Józsuéhez hasonlítani. Tudom, hogy utam célja az Ígélet Földje, nem pedig az akácligetek a Jordán innenső partján. De miként tudnék átkelni a folyón? Ellenségem ravasz és kegyetlen, az én bölcsességem pedig korlátozott.

A Szentírás megígéri nekem az Úr jelenlétét. Isten arra vágyik, hogy Igéje által szívemben lakozzék. Az által akar megújítani, tájékoztatni és átalakítani. Ezért fogok továbbhaladni és átjutni a Jordánon. Kész vagyok Jézussal járnival, Urammal, aki megment.

- 1 Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó. 449. oldal.
- 2 Donald H. Madvig: „Joshua”. *The Expositor's Bible Commentary* [„Józsué” – Az értelmező biblia-kommentárja]. Grand Rapids, 1992, Zondervan House. 3. kötet, 257. oldal.
- 3 A. Plummer: „Introduction to the Historical Books: Joshua to Nehemiah” [Bevezető a történelmi könyvekhez Józsuétól Nehémiáig]. *The Pulpit Commentary* [Kommentár a szövegekről]. Peabody, Miss.: Hendrickson Publishers. 3. kötet, IV. oldal.
- 4 Madvig, 257. oldal.



GALINA STELE (D. MIN.)
KUTATÓKÉ ÉS PROGRAMELEMZŐKÉNT DOLGOZIK A GENERÁL KONFERENCIA ARCHÍVUMOKKAL, STATISZTIKÁKKAL ÉS KUTATÁSSAL FOGLALKOZÓ OSZTÁLYÁNÁL.

k é r d é s e k

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Mikor mélyedsz el inkább a Biblia tanulmányozásában? Reggel, este vagy mindkét időszakban? Vagy inkább a déli pihenőben? Gondold át, mit tehetnél azért, hogy kialakítsd magadban a szokást, hogy rendszeresen tápláld lelkedet Isten Igéjével!
2. Józsuének igen nagy hite volt Istenben, és bátran megosztotta hitét másokkal. Hogyan oszthatod meg gyakorlati módon hitedet szeretteiddel, ismerőseiddel?



szerda

Isten vezetőnek hív el bennünket

MILYEN TULAJDONSÁGOK SZÜKSÉGESEK?

ÍRTA: JERRY PAGE

Hallottam egy történetet egy fiatalemberről, aki nagyon szeretett száguldozni sportkocsijával a kanyargós hegyi utakon. Egyik nap történt, hogy egy nem belátható kanyarban iszonyú fékcsikorgással tűnt fel szemből egy másik autó. Csaknem összeütköztek. Az autó még időben visszatért a saját sávjába, ám amikor elhaladtak egymás mellett, a sofőr kihajolt az ablakon, és ezt kiáltotta át a fiúnak – Disznó!

Ő iszonyúan begurult. – Te meg egy sertés! – kiabálta vissza a hölgynek. „Ő jött át az én sávomba! – motyogta magában. – És még ő mer engem disznónak nevezni!” De gondolatban vállon veregette magát, hogy volt lélekjelenléte szalonképesen szidni a másik sofőrt.

Aztán bevette az ominózus kanyart, és... elütötte a disznót, amelyik az út kelős közepén álldogált.

Előfordul időnként, hogy a látszólagos fenyegetések valójában hasznos figyelmeztetések. Az Úr mindig látja, mi van életünk kanyarjain túl, ezért minden válsághelyzetben figyelmeztetni akar a veszélyekre, és elénk tárja a rendelkezésre álló megoldásokat, ha hallgatunk ihletett szavaira.

Az utolsó időben élő keresztények életútján egy igen veszélyes „disznót” látok ácsorogni. Sokan közülünk a világi kultúra szemléletét követik: „Tedd, amit jónak látsz!” – ahelyett, hogy Isten Igéjéhez fordulnának.

Amint ez a Föld az utolsó óra felé száguld csikorgó kerekekkel, Istennek lelkesítő és józanságra intő terve van mindnyájunk számára. Téged és engem is befolyásos vezetőnek hív el, akikre azt a feladatot bízta, hogy hívjuk ki Babilonból az embereket (Jel 18:4). Az utunkat torlaszoló egyetlen akadály saját döntésünk, hogy miként reagálunk a figyelmeztetésekre.

Nehémiás példája

Nehémiás egy csodálatos példája annak, milyen vezetőt akar Isten formálni belőlünk. Amikor először találkozunk Nehémiással, Artexerxész, perzsa király pohárnokaként szolgál. Habár befolyásos pozíciót töltött be a perzsa udvarban, hatalmas gazdagság vette körül, szíve mégis atyái Istenével volt és a néppel, amely a szent iratokat kapta.

Nehémiás elődeit akkor hurcolták fogságba a babiloniak, amikor 70 év-

vel korábban lerombolták Jeruzsálemet. Most, a perzsa birodalom uralkodása idején a fogságban lévő zsidók engedélyt kaptak a hazatérésre, és ezzel teljesedett az ígélet, amelyet Isten évekkel korábban adott Izrael gyermekeinek (Jer 29:10).

Sokan azonban kellemesen érezték magukat az idegen földön, és úgy döntöttek, hogy maradnak. A leégett város romjaiból nehéznek látszott az újjáépítés. Az Úrnak ezért vezetőre volt szüksége, aki minden földi dolog fölé helyezi Isten szolgálatát és dicsőségét.

Hírnökök érkeztek a rossz hírrel, milyen állapot uralkodik Jeruzsálemben: „*A fogságból megszabadult maradték zsidók ott abban a tartományban nagy nyomorúságban és gyalázatban vannak; és azonfelül Jeruzsálem kőfala lerontatott, s kapui tűzben égtek meg!*” (Neh 1:3).

Nehémiás szíve összetört, és kétféle forráshoz fordult segítségért: az imához és Isten Igéjéhez. Sírt, böjtölt és imádkozott, majd megvallotta saját és népe bűneit. Azután hálát adott Istennek azért, hogy hűséges marad adott szavához, és bátorságot merített abból az ígéből, hogy az Úr kegyelmes lesz és helyreállítja népét, ha ők bűnbánattal és hittel visszatérnek hozzá.



Útmutatás ima által

Nehémiás négy hónapon keresztül öntötte ki szívét Isten előtt. Ezen időszak végén az Úr egy küldetést bízott rá. Arra a feladatra hívta el, hogy vezesse Jeruzsálem újjáépítését. Így imádkozott: *„adj, kérlek, jó szerencsét most a te szolgádnak, és engedd, hogy kegyelmet találjon ama férfiú [a király] előtt”* (11. vers). Aztán várt.

Jézus ugyanilyen módon fedezte fel Istennek rá vonatkozó tervét. Miközben imádságos szívvel tanulmányozta Isten Igéjét, világos látást kapott megváltói munkájára vonatkozóan. Így ismerte meg Atyja akaratát napról napra, és mi is így ismerhetjük meg.

Amikor a tanítványok a Szentlélek kitöltetésére vártak, szintén azzal töltötték idejüket, hogy belemerültek a szent írások tanulmányozásába, és imádkoztak (lásd: ApCsel 2). Dicsőítsük Istent azért, hogy a Szentlélek munkálkodása életünkben ugyanilyen bölcsességet, értelmet, lelki ajándékot, és lelkesedést fog adni nekünk mindazokért, akiket ismerünk, s akikhez Isten küld bennünket.

Egyéni hatáskörünk

Artaxerxész király egy nap észrevette Nehémiás gyászos arckifejezését, és megkérdezte tőle, miért olyan szomorú. Nehémiás ekkor beszámolt a királynak Jeruzsálemben lakó népe szükségleteiről. *„Mi az, amit kívánsz?”* – kérdezte a király. Nehémiás erre gyorsan felsorolta, mit szeretne, és meg is kapott mindent, amit kért (Neh 2:2-8).

Nehémiás nem volt sem vállalkozó, sem építész. Nem volt megfelelő végzettsége. Isten mégis megbízatást adott neki, és elküldte Jeruzsálembe, mint az általa kinevezett vezetőt. Az „Ellen White és a vezetés: Útmutató azoknak, akik befolyással vannak másokra” című könyvében a White Intézet társigazgatója, Cindy Tutsch ezt írja: „Ha keresztény vagy, akkor vezető is vagy! Jézus követőiként az is feladatunk része, hogy befolyássalunkkal másokat is Jézus követésére ösztönözzünk. Mindnyájan másként tesszük ezt, attól függően, milyen lelki ajándékaink vannak. Feltéve, hogy nem fogsz egy távoli barlangban élni az elkövetkező tíz évben, ahol még a madár sem jár; egé-

szen biztos, hogy mindig lesznek körülötted emberek!”¹

A vezetés azt jelenti, hogy hatással vagy másokra: gyermekeidre, családtagjaidra, munkatársaidra és szomszédaidra. Jézus arra hív téged, hogy légy Nehémiás, olyasvalaki, aki naponta kész találkozni Istennel az Ő Igéjében és imádságban, hogy ezáltal megajándékozhasson a vezetés szolgálatával. Most készít egy népet a mennyország számára, és a mi befolyásunkat is fel akarja használni arra, hogy igaz istenfélelemre és megújulásra készítsen másokat.²

Ő sikerre vezet

Nehémiás példája Isten minden gyermekének tanulságul szolgál, hiszen nem csak arra tanít bennünket, hogy sokat imádkozzunk, hanem arra is, hogy tervezzünk bölcsen, és dolgozzunk keményen. Nehémiás megértette az Úr – Zorobábelhez intézett – szavait: *„Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! azt mondja a Seregeknek Ura”* (Zak 4:6). De azt is tapasztalatból tudta, hogy az ima emberei a tettek emberei is,

s hogy a gondos megfontolás és józan tervezés nagyon fontos a lelki jellegű feladatok eredményes véghezviteléhez.

Amikor Nehémiás megérkezett Jeruzsálembe, körüljárta a várost, hogy felmérje a helyzetet. Szívét összeszorította a bánat, miközben a rombolást szemlélte. A kilátások igen sivárak voltak. Ám ő megnyerte az emberek szívét azzal, hogy felidézte a megválaszolt imákat, és a gondviselészerű történeteket, amelyek odavezették őt a városba. Az emberek meggyőződtek igazáról, és így válsztak: „*Keljünk fel és építsük meg!*” (Neh 2:18).

Heves ellenállásba ütköztek: gúny, fizikai támadások, csüggesztő üzenetek, összeesküvés, rágalmak, árulás. Sokan csúfolták őket azt állítva, hogy Istenük úgyis elhagyta őket. De Nehémiás minden támadásra az Úr szavával válaszolt (19-20. vers).

Vezetése alatt a jeruzsálemi fal 52 nap alatt felépült (Neh 6:15). Még Isten népének ellenségei is látták, hogy az Úr velük van (16. vers).

Nehémiás Isten Igéjéhez irányítja népét

A lakók biztonságát nem a téglá és a malter jelenti. Nehémiás tudta, hogy Jeruzsálem népének egyetlen biztonsága abban rejlik, ha saját szívüket építik újjá. Ezért összegyűjtötte a népet Isten Igéjének hallására. Ilyen esemény már sok éve nem történt.

Amikor emlékeztette őket Isten figyelmeztetéseire, az emberek sírtak (Neh 8:1, 8-9) és „*esküt tévének, hogy az Isten törvényében járnak*” (Neh 10:29). Nehémiás biztatta őket, hogy emlékezzenek Isten csodálatos megbocsátására és kegyelmére. Így szólt hozzájuk: „*az Úrnak öröme a ti erősetek*” (Neh 8:10).

Ezután Nehémiás visszatért a perzsa palotába. Idővel ellátogatott újra Jeruzsálembe, és komoly visszaesést tapasztalt a nép lelki életében. Isten választott vezetőjeként azonban nem hátrált meg, ha arról volt szó, hogy különleges reformációs munkát kell elvégeznie azért, hogy Isten áldásai a néppel maradhassanak.

Magára vállalta a feladatot, és veszélyes küldetésbe kezdett a megszenvedett és hitetlen szívű emberekkel (Neh 13:23-28), akik nem adtak tizedet és adományokat (7-13. vers), és megrontották az Úr szombatját (15-22). Világosan látta, hogy bár némelyik intézkedése nagyon

szigorú, mégis szeretetteljes áldásnak fog bizonyulni. Isten figyelmeztetései mindig jelenlegi és örök javunkat szolgálják!

Elfogadni Isten hívását

Az örökkévalóság mezsgyéjén állunk. Komor és ijesztő napok veszélyeztetik biztonságunkat. Milyen keservesen sírhatnak az angyalok, amikor látják a laodiceai gyülekezet állapotát, amely vak, mert nem látja saját állapotát és a napok komolyságát!

„Sátán semmitől sem fél annyira, mint attól, hogy Isten népe minden akadályt eltávolít az útból, hogy ezáltal az Úr kitölthesse Lelkét a most még lankadó és bűnös gyülekezetre. Ha Sátánon állna, akkor az idők végéig egyetlen ébredés sem lenne Isten népe körében.”³

Isten arra hív, hogy legyünk mindnyájan vezető, imádkozzunk és tanulmányozzuk másokkal a Szentírást, legyünk olyanok, mint Nehémiás és mondjuk el másoknak, mit tett Isten az életünkben! Legyen ragályos a befolyásunk mindenhol, bárhová megyünk!

Történt egy nap, hogy egy buzgó keresztény fiatalember megállított az utcán egy járókelőt, és kezébe nyomott egy valóságos szórólapot. A férfi nem akart tapintatlan lenni, de nagyon kellemetlenül érintette az eset, így begyűrte a lapot a zsebébe.

Később, amikor már otthon volt, kihúzta zsebéből az összegyűrt papírt, és bedobta a kandalló tűzébe. De elkövetett egy hibát: végignézte, hogyan ég el! Mielőtt teljesen megsemmisült volna, az utolsó rányomtatott mondat ragyogva tűnt ki a lángok közül: „*De az Úr beszéde megmarad örökké*” (1Pt 1:25).

Emberünk rádöbrent, hogy a kora ifjúságából ismert Isten szólt hozzá szeretettel, ezért mielőtt beköszöntött volna a reggel, újra átadta életét Jézusnak!

Az írott Igében ott találjuk Jézus általakító hatalmát, amely egykor az egész univerzumot teremtette. Jézus ezt ígéri: „*az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és szerencsés lesz ott, ahová küldöttem*” (Ésa 55:11).

Isten olyan vezetőket szeretne, akik bátran szólnak az Ő Igéjéről. Jézus hamar jön, és az ihletett írók arról számolnak be, hogy Krisztus eljövetelét ébredés fogja megelőzni, amikor Isten gyermekei imádkoznak, tanulmányozzák Isten Igé-

jét, és elkötelezik magukat arra, hogy teljesen átadják magukat Jézusnak. Szerte a világon sokasodnak annak jelei, hogy a Szentlélek kitölteti. Milyen csodálatos időszak ez, amiben élünk!

Meg kell hoznunk azonban a döntést, vállaljuk-e azt, hogy vezetők legyünk Jézusért. Nyissuk meg szívünket most Megváltónk előtt, valljuk meg bűneinket, fogadjuk el megtisztító hatalmát, és kérdezzük meg, mit szeretne tenni általunk! Ő sikeresen elvezet arra a helyre, ahol látni akar bennünket!

- 1 Cindy Tutsch: *Ellen White on Leadership: Guidance for Those Who Influence Others* [Ellen White és a vezetés: Útmutató azoknak, akik befolyással vannak másokra]. Nampa, Idaho, 2008, Pacific Press Pub. Assn. 7. oldal.
- 2 Lásd: *Személyesek Ellen G. White írásából*. Budapest, 1999, Advent Kiadó. 115. oldal.
- 3 Uo.: 117. oldal.



JERRY PAGE TITKÁRKÉNT
DOLGOZIK A HETEDNAPI
ADVENTISTA EGYHÁZ GENERÁL
KONFERENCIÁJÁNAK LEKÉSZI
OSZTÁLYÁNÁL.

kérdések

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Mit jelent valójában vezetőnek lenni? Feltétlenül egy magas pozíciót az egyházban?
2. Vannak, akik úgy érzik, hogy őket csak követőknek hívták el az Úr, és nincs semmilyen talentumuk, amit felajánlhatnának mások számára. Mit mondanál nekik?
3. Nehémiás sikerének egyik titka az volt, hogy képes volt kivárni az Úr választását imáira. Benned kifejlődött már az ilyen fokú türelem és bizalom Isten iránt?

Az Ige gazdagsága

MEGTAPASZTALTAD MÁR ISTEN SZAVÁNAK HATALMÁT?

ÍRTA: EKKEHARDT MÜELLER

Sokan megtapasztaltuk már Isten Igéjének gazdagságát és hatalmát. Bátran valljuk, hogy „Istennek beszéde élő és ható és élesebb minden kétélű fegyvernél” (Zsid 4:12). Isten Igéje hatalmas arra, hogy Megváltónkhoz, Jézushoz vezessen bennünket; megváltoztassa és átalakítsa életünket, hogy hasonlónak válhassunk Krisztushoz; és hogy mindig új, friss meglátást adjon nekünk. A világtörténelem korszakaiban mindig voltak olyan emberek, akik bátran elfogadták Isten Igéjének megújító hatalmát. Dániel egy ilyen személy volt.

Hűséges tanuló

A Krisztus előtti VI. században járunk. Isten népe elvesztette szülőföldjét, Jeruzsálemet és a templomot annak minden áldozati szertartásával együtt. Idegen országban kellett élniük, különös bálványokat imádó emberek között.

Dániel Isten gyermekei közül való volt. A babiloni királyok szolgálatában töltötte el életét, pozitív befolyást árasztott a királyi udvarban, hiszen az igaz Isten állandó és hűséges bizonyágtevője volt. Még hetven – fogságban töltött – év után sem hódolt be az uralkodó kultúra

pogány elemeinek. Továbbra is vigyázott Isten ügyére és népének jövőjére.

Dániel könyve 9. fejezetében a Babilont meghódító médó-perzsa uralom idején találkozunk vele. Az 1-2. versben ezt olvassuk: „Uralkodásának első esztendejében én, Dániel, megfigyeltem a könyvekben az esztendők számát, amelyről az Úr Igéje lőn Jeremiás prófétához, hogy hetven esztendőnek kell eltelni Jeruzsálem omladékain.”

Dánielnek bizonyára volt hozzáférése különböző ótestamentumi tekercsekhez, többek között Jeremiás próféta könyvéhez is. Ezek a szövegek Isten ihletett igéi voltak (Dán 9:2). A 11-13. versben Dániel Mózes törvényére utal, az ellenük szóló szavakra, az átokra és áldásra, amelyeket Mózes 5. könyve 28-29. fejezetében is megtalálunk. Dániel szorgalmasan és gondosan tanulmányozta ezeket a szent írásokat.

Megértette, hogy Jeremiás próféciaja nemsokára teljesedik, és Júda visszatérhet az Ígéret Földjére. Dániel úgy ismerte meg Isten akaratát, hogy olvasta és tanulmányozta a szent iratokat, odafigyelt arra, amit Isten mondott, és bízott az isteni próféciaikban. Felismerte a korára vonatkozó jeleket. Tudta, hogy Isten

népének sorsa hamarosan jóra fordul. Ugyanakkor a körülötte élők úgy ismerték őt, mint akinek az életében Isten Lelke naponkénti valóság (Dán 4:5-6, 15; 5:11-12, 14; 6:3).

Dániel imádkozik

Isten Igéjének tanulmányozása által nemcsak Istennek az emberiséggel kapcsolatos tervébe pillanthatunk bele, de imánk is mélyebb lesz. *Dániel könyve* 9:3-19 verseiben olvashatjuk, miként önti ki Dániel szívét Isten előtt bűnbánattal és esedezéssel, mélységesen bánkódva azon, hogy Isten népe fellázadt az Úr ellen. Elismeri, hogy Isten igazságosan hozta rájuk a megjövendőlt átkot. Mégis bízik Isten szeretetében és hatalmas kegyelmében (4, 18). Az ima azzal a kéréssel zárul, Isten állítsa helyre a lerombolt szent helyet Jeruzsálemben. Dániel új kezdetért és helyreállításért imádkozott.

Itt fontos megfigyelnünk a sorrendet: Dániel tanulmányozza a Szentírást, ez mélyebb meglátásokra vezeti őt; majd – még mindig megdöbbenve (lásd még: Dán 8:27) – Istenhez fordul imában. Ez számunkra is követendő példa. A megoldás problémáinkra Isten Igéjében és az

imában rejlik. Akár ébredést szeretnénk lelki életünkben, növekedni a Jézussal való kapcsolatunkban, mélysegebben megérteni Istent, felismerni Isten tervét önmagunkra és az emberiségre vonatkozóan, vagy megtudni jövőnket, a legnagyobb segítséget mindenképpen a Szentírás tanulmányozása és az ima jelenti.

Miközben Dániel imádkozik, Isten válaszol neki, és leküldi hozzá Gábrielt (Dán 9:20-21). Gábielt ezt mondta Dánielnek: „*te kedves vagy*” (23. vers).

Isten válaszol gyermekei imájára. Talán nem küld szemmel látható angyalt vagy álmot, de megnyitja lelki szemeinket, hogy lássuk Őt, munkáját, gondviselését, felhasználja embertársainkat is arra, hogy barátainká legyenek, körülölel békességével és betölt bizonyossággal.

Dániel végül további bepillantást kap Isten terveibe (22. vers). Gábielt beszél neki a hetven hetes, 490 éves próféciáról. Ennek az időszaknak a vége felé el fog jönni a Messiás, „*hogy vége szakadjon a gonoszságnak és bepecsételtessék a bűn, és hogy eltöröltessék a hamisság és elhozzassék az örök igazság, és bepecsételtessék a látomás és a próféták, és felkenetessék a Szentek szente*” (24. vers). Dániel nemcsak a megváltási terv újabb – addig nem teljesen ismert – részleteit ismerte meg, hanem előre mutatott a Messiásra, szolgálatára és halálára is. Dániel „új világosságot” kapott. Az új világosság azonban a prófétának korábban adott világosságból „épült tovább”, és teljes összhangban volt azokkal. A világosság pedig nem csupán az idői elemekről és a jövőbeni eseményekről szólt, hanem Jézus Krisztusról.

Új világosság

Ha a megújulás eredményeképpen komolyan odaszánjuk magunkat a Biblia tanulmányozására, akkor mélysegebben megértjük a Szentírást és magát Istent is. Ha imádságos szívvel kutatjuk az Igét, új világosságot nyerünk.

De mi az új világosság? Általában ezt a kifejezést azzal azonosítják, amikor valaki felfedez egy korábban figyelmen kívül hagyott igazságot. A korai adventisták felismerték például a szentély tanítását és az egészségügyi üzenetet. Az „új világosság” gyakran arra is utalhat, hogy egy adott bibliai szakaszt jobban tudnak

értelmezni az emberek. Az új világosság azonban nemcsak az egyháznak szolgál áldásul, hanem személyes vonatkozása is van. Az egyén, aki a Szentírást tanulmányozza, új meglátásokat nyer saját életére vonatkozóan. Ez lelkesítő, örömet hozó és gazdagító tapasztalat.¹

Miért ad nekünk Isten új világosságot? Azáltal, hogy jobban megértjük a múltat, a jelent és a jövőt, megtanuljuk még mélysegebben értékelni a megvál-

*Isten kész arra,
hogy megújítson,
megváltoztasson,
és gazdagítsa
életünket.*

tás tervét. Örvendezünk, amikor látjuk, miként munkálkodik Isten azért, hogy véget vessen a bűnnek, a szenvedésnek, a halálnak, és örök otthonunkban köszönthessen bennünket.

Ami pedig a legfontosabb: az új meglátások segítenek jobban megismerni Istent, és élettel teli, dinamikus kapcsolatot kialakítani vele.

Öszinte hang

Az Istentől jövő, valódi, új világosságot meg kell különböztetnünk az eretnek tanítások úgynevezett „új világosságától”. Ezt úgy tehetjük meg, hogy a Szentírás mérlegére tesszük azokat. A Szentlélek nem mond ellent saját tanításának. Továbbá a valódi hívők közösségének próbája alá is vethetjük az új világosságot. Egyéni szinten azt javasolom, tanulmányozzunk sokféle megközelítésben íródott műveket, és kerüljük saját vesszőpáripáinkat! Ne gondoljuk, hogy mi mindenkinél többet tudunk! Engedjük, hogy a Szentírás maradjon számunkra „a jellem mértékadója, a tapasztalatok próbája, a hitelvek mérvadó kinyilatkoztatása és Isten történelmi cselekedeteinek megbízható forrása”!²

Dániel tapasztalata azt tanítja nekünk, hogy nagy dolgok történnek, ha

őszintén tanulmányozzuk a Szentírást, és keressük az Urat imában. Új meglátásokat kapunk – néha tágabb értelemben, közösségi szinten, néha pedig egyéni szinten. Habár nyitottnak kell lennünk az új világosság iránt, ám nem szabad megengednünk, hogy kultúránk határozza meg meggyőződésünket. Inkább hasonlítsuk össze az új meglátásokat a Szentírással, és ha igaznak bizonyulnak, akkor kövessük azokat!

Isten kész arra, hogy megújítson, megváltoztasson, és gazdagítsa életünket. Kész arra, hogy velünk, sőt bennünk éljen, hogy növekedhessünk a szeretetben, a hitben, a szolgálatban és a kitarásban (Jel 2:19). „Amikor a szívünk összhangba kerül az Igével, új élet sarjad bennünk, új világosság árad minden sorra, amit olvasunk, és Isten hangja lesz az lelkünknek!”³

1 Az adventisták „a jelenvaló igazságról” is beszélnek, ami arra utal, hogy ennek a bizonyos teológiai témának különleges jelentősége van a történelem egy adott korszakában.

2 Lásd: *A hetedik napot ünneplő adventisták hitelvei*. Budapest, 1997, Advent Kiadó. 1. hitelv. 12. oldal (még nem számozott, a számozás a 13. oldalon kezdődik).

3 Ellen G. White: *Christian Education* [Keresztény nevelés]. 80. oldal.



EKKEHARDT MÜELLER
A BIBLIAKUTATÓ INTÉZET
(BIBLICAL RESEARCH INSTITUTE)
IGAZGATÓHELYETTESE.

kérdések

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Dániel gondosan, imádságos szívvel tanulmányozta a Szentírást. A Biblia melyik szakaszát tanulmányoztad nemrégiben, ami egyéni életedben nagyon sok segítséget jelentett?
2. Az új világosság segít abban, hogy jobban megértsük a Szentírás tanításait. De hogyan segít például abban, hogy fel tudjuk dolgozni életünk fájdalmait, nehézségeit? Miként tudja bemutatni nekünk Isten szeretetét?



péntek

Énekeljünk zsoltárokat!

HA MEGZENÉSÍTETT BIBLIAI SZAKASZOKAT ÉNEKELÜNK, SÁTÁN RESZKETVE MENEKÜL!

ÍRTA: DEREK J. MORRIS

Háromezer évvel ezelőtt a Szentlélek arra ihlette az egyik zsoltárost, hogy írjon egy éneket. Ennek a bibliai éneknek a témája Isten Igéje volt. Talán felismered a következő részleteket: „beszéded szerint eleveníts meg engem”, „a te beszéded megnyilatkozása világosságot ad”, „lábamnak szövétneke a te igéd, és ösvényemnek világossága”, „szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened”.

Felismerted már a zsoltárt? Igen! Ez a 119. zsoltár, abból is a 154., 130., 105., és 11. vers. Arra bátorítalak, hogy olvasd el elejétől végéig ezt az ihletett bibliai éneket! Az üzenete világos: Isten kinyilatkoztatta Igéjét számunkra, és ez az Ige világosságot és meglelevenítő erőt hoz ma is számunkra.

Nem csupán szavak

Jézus nem vallásos gondolatok hasznos gyűjteményeként fogadta el ezt az ihletett zsoltárt és a Szentírás többi részét, és nem is úgy, mint emberek – Istenről elmondott – szavait. Amikor Sátán megkí-

sértette őt a pusztában, Megváltónk úgy verte vissza támadásait, hogy a Szentírásból idézett. Így szólt hozzá: „Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik” (Mt 4:4, idézve 5Móz 8:3-ból).

Hogyan kapjuk az Igét, amely Isten szájából származik? A próféták szóbeli és leírt bizonyosságtételein keresztül. Péter apostol is a Szentlélek ihletése által írta le a következő bizonyosságtételt: „És igen biztos nálunk a prófétai beszéd is, amelyre jól tesztitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben; Tudván először azt, hogy az írásban egy prófétai szó sem támad saját magyarázatból. Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó; hanem a Szentlélektől indítva szólottak az Istennek szent emberei” (2Pt 1:19-21).

Amikor az Úr prófétának hívta el Jeremiást, ő így válaszolt: „Ah, ah Uram Isten! Ímé, én nem tudok beszélni; hiszen ifjú vagyok én!” (Jer 1:6). Ám az Úr így válaszolt Jeremiásnak: „Ne mondd ezt: Ifjú vagyok én; hanem menj mindazok-

hoz, akikhez küldelek téged, és beszéld mindazt, amit parancsolok néked” (7. vers). Ezután érintette a fiatal próféta száját, és így biztatta: „Ímé, az én igéimet adom a te szádba!” (9. vers).

Isten Igéje védelem

Isten Igéje védelem az ellenség ellen. Amikor Jézus keresztsége után a pusztába ment, hogy egyedül imádkozzék, Sátán nagyszerű lehetőségnek látta ezt a időt a támadásra. Jézus azonban minden kísértését Isten Igéjével verte vissza. Hogyan volt képes erre? A ruhája alatt ott volt elrejtve néhány tekercs a szent iratokból? Nem. Jézus hitte, hogy a Szentírás Isten ihletett szava, ezért szívébe rejtette azt. Időt szánt arra, hogy kívülről megtanulja és magáévá tegye annak igazságait. Amikor jött az ellenség támadása, Jézusnak volt védelme ellene. Felvette „a Léleknek kardját, amely az Isten beszéde” (Ef 6:17).

A görög szó, amit Máté evangéliuma 4. fejezetének 4. verse és az Efézusi levél 6. fejezetének 17. verse „igének” fordít, a „rhema”, ami konkrét szóra vagy mon-

dásra utal. Amikor Sátán támadott, Jézus nem egy irattekercset emelt fel elle- ne szerencsehozó talizmánként, és nem hajtogatta folyamatosan, hogy „a Biblia, a Biblia, a Biblia”. Nem, Jézus konkrétan idézett a szent iratokból, úgy válaszolt Sátán támadására.

Tehát, miért is védelem a Szentírás az ellenség ellen? Azért, mert Sátán hazug és csaló, Isten Igéje azonban igazság.

Amikor tehát jön Sátán, és azt mond- ja neked: „Nagyon bűnös vagy! Vesztes vagy! Add fel, ne foglald itt a helyet hiá- ba!” – akkor Isten Igéje Jézusra irányítja a figyelmed, és elmondja az igazságot: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtis- títson minket minden hamisságtól” (1Jn 1:9). Isten Igéjének igazsága kioltja Sátán hazugságait.

Amikor Sátán meg akar félemlíteni, és rettegéssel betölteni szívedet, Isten Igéje újra csak Jézusra mutat fel, aki el- mondja neked az igazságot: „Ne félj; én vagyok az Első és az Utolsó, És az Élő; pe- dig halott valék, és ímé élek örökkön örök- ké Ámen, és nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai” (Jel 1:17-18).

Amikor Sátán próbál agyonnyomni az élet terheivel, Isten Igéje ismét csak Jézushoz irányít, aki elmondja neked az igazságot: „Jöjjetek én hozzám mindnyá- jan, akik megfáradtatok és megterhelte- tetek, és én megnyugosztalak titeket” (Mt 11:28).

Három gyakorlati javaslat

Isten szeretné, ha megtapasztalnád Igéjé- nek hatalmát életedben. Íme három gya- korlati módszer, amelynek segítségével betöltheted lelkedet Isten Igéjével:

1) Átítatás – olvasd a Bibliát minden- nap, így biztos lehetsz abban, hogy a Szentlélek eszedbe fogja juttatni a szük- séges időben a szükséges igéket (lásd: Jn 14:26).

2) Memóriakártyák igeverssekkel – válassz egy igeverset és írd ki szóról szó- ra egy kis kártyára, vidd magaddal, bár-

hová mész, és újra meg újra ismételd át, így valószínűleg szívedbe rejtjed az Igét (lásd: Zsolt 119:11).

3) Bibliai énekek – tanulj meg bibliai énekeket, vagy – ha van ilyen talentu- mod – zenésíts meg te magad bibliai sza- kaszokat! Jézus is segítségül hívta a zsol- tárokat, hogy szívébe rejthesse Isten Igé- jét.¹ Ha bibliai témájú dallamokat éne-

*Jézus is segítségül
hívta a zsoltárokat,
hogy szívébe rejthesse
Isten Igéjét.*

kelsz az istentiszteleten és hétköznapi munkád közben is, Isten Igéje mélyen meggyökerezik elmédben.

Néhány évvel ezelőtt egy lelkész te- lefonhívást kapott. Azt kérték tőle, hogy menjen el egy helyre, és mondjon áldás- kérés imát az ott lakó hölgy otthonára. Az volt a helyzet, hogy egy Glenda² nevű hölgy nemrégiben maradt özvegyen, és kultúrája babonás hiedelme szerint ha- lott férjének szelleme halála után 40 na- pig fog visszajárni a házba. Körülbelül egy héttel a haláleset után az asszony ko- pogó hangokat hallott a lakásnak abból a részéből, ahol férje meghalt. Glenda mű- velt nő volt, de nem tudta, hogyan kezel- je a természetfeletti jelenségeket. Amikor a lelkész indulni készült, azt a késztetést kapta, hogy vigyen magával egy CD-t, amin evangéliumi énekek vannak. Arra bátorította Glendát, hogy hallgassa a le- mezt otthon, és rejtse Isten szavait a szí- vébe. Másnap reggel Glenda izgatottan telefonált: „Megszűnt a kopogás!” Az asszonyt zaklató gonosz lelket elűzte a

házból Isten Igéje! Glenda megtapasztal- ta Isten Igéjének újjáformáló hatalmát, és élete teljesen megváltozott.

Következtetés

Isten Igéje még mindig védelem az ellen- ség ellen. Ma nagyobb szükségünk van rá, mint eddig bármikor, hiszen „leszál- lott az ördög [hozzánk], nagy haraggal teljes, úgymint aki tudja, hogy kevés ideje van” (Jel 12:12). Szánj időt arra, hogy ta- nulmányozd Isten Igéjét, és arra is, hogy szívedbe rejtse azt! Imádkozz együtt a zsoltárossal: „beszéded szerint eleveníts meg engem” (Zsolt 119:154), és tapaszt- ald meg felüdítő hatalmát életedben nap mint nap!

1 Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1993, Advent Kiadó. 52. oldal.

2 Glenda ebben a történetben álnév.



DEREK J. MORRIS A MINISTRY CÍMŰ NEMZETKÖZI LELKÉSZMA- GAZIN FŐSZERKESZTŐJE.

k é r d é s e k

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Miért hallgattatja el Isten Igéje a go- noszt?
2. Lehetséges valóban átítatni elménket a Biblia üzenetével?
3. Miként tart távol a bűntől a bibliaszöve- gek memorizálása?



második szombat

Megújulás és misszió

EGYÉNI ÉS KÖZÖSSÉGI KÖTELESSÉGÜNK

.....

ÍRTA: ELLEN G. WHITE

Szent üzenetet kell elvinnünk a világnak. A harmadik angyal üzenete nem emberi ötlet, nem a képzelet szüleménye, hanem Istennek ezen utolsó napokra szóló ünnepélyes igazsága. Ez az utolsó figyelmeztetés a végzetük felé rohanó embereknek. ... A világ figyelmét fel kell hívnunk Isten parancsolataira és Jézus bizonyoságtételére. Hirdetnünk kell a Megváltó eljövételét. Az ítélet jeleneteit fel kell vázolnunk azok előtt, akik még sötétségben vannak, hogy felébredhessenek, és rádőbbenjenek a kegyelemidő utolsó óráinak komoly voltára, és felkészüljenek az Istenükkel való találkozásra.

A világosság, amely beragyogta ösvényedet, nem csupán azért adatott neked, hogy örülsz neki, jobban megérted a Szentírást, és tisztábban lásd az élet útját, hanem azért is, hogy elvidd a világosság fáklyáját a körülötted élők sötét útjaira. Krisztus munkatársai vagyunk. Követnünk kell az Ő példáját, amelyet hagyott nekünk földi élete során. Ő sohasem élt könnyelmű, magának való életet, hanem kitartóan, fáradhatatlanul, és komolyan

munkálkodott az elveszett emberiség megmentéséért. ... Ő mondta: „Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért” (Mk 10:45).

Krisztus példája a misszióra

Isten Fia még csak 12 éves volt, amikor már ott találták a tanult rabbik között, amint végezte küldetését; és amikor megkérdezték tőle, miért maradt ott még az ünnep után is, így válaszolt: „...nem tudjátok-e, hogy nekem azokban kell foglalatossnak lennem, amelyek az én Atyámnak dolgai?” (Lk 2:49). Ez volt életének egyetlen, hatalmas célja. Minden egyéb csak másodlagos, ennek alárendelt tevékenység volt. Az ő étele és itala az Isten akaratának cselekvése és művének bevégezése volt. Munkájában nem volt helye az énnak és az önös érdekeknek. Az Isten és emberek iránti szeretet a teljes szívet igényli és nem engedi, hogy az ember életében virágozzon az irigység. Jézus kijelentette: „Nékem cselekednem kell

annak dolgait, aki elküldött engem, amíg nappal van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik” (Jn 9:4).

Hatalmas munka áll előttünk. Isten az Ő Fiának, Krisztusnak egyházára bízta azt a munkát, amely az egész menny figyelmét és energiáit leköti. Jézus parancsa így szól: „Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtetnek” (Mk 16:15). A mi munkánk ugyanazokkal a nehézségekkel terhelt, amilyenekkel Jézusnak kellett találkoznia, és amilyeneket a reformátoroknak kellett legyőzniük minden korban; ezért akaratunkkal szilárdan ki kell állnunk Krisztus oldalán, és Istenbe vetett erős bizalommal kell haladnunk előre.

A megújulás kulcsa

Krisztus apostolainak munkája az volt, hogy férfiakat és nőket képezzenek ki arra, hogy a feltámadott Megváltóról szóló örömhírt hirdessék. Minden lélek, aki az evangélium hatására megtért, azt érezte, komoly kötelezettséget kapott az Úr Jézustól arra, hogy másoknak is az



üdvösség útját tanítsa. Ez a lelkület kell, hogy bennünket is lelkesítsen, ám ezen a ponton komoly nézeteltérés van gyülekezeteinkben, és ez az oka annak, miért nincs több lelkiség és erő keresztyéni életünkben. Ha úgy dolgoznánk, ahogy Krisztus elvárja tanítványaitól, és lelkeket nyernénk az igazságnak, akkor éreznénk igazán, mennyire nagy szükségünk van az isteni dolgokban szerzett mélyebb tapasztalatokra és nagyobb tudásra. Akkor éheznénk és szomjaznánk az igazság után. Könyörögnénk Istenhez, hitünk megerősödne, lelkünk mélyebben mérítene az üdvösség forrásából. Az utunk során adódó ellenállás és próbák a Bibliához és az imához üznének bennünket, majd Isten munkatársaiként bátran indulnánk tovább a munkába, hogy megnyissuk a Szentírást az emberek előtt. Növekednénk a kegyelemben, az igazság ismeretében, keresztyéni életünk pedig gazdag és jó illatot árasztó lenne...

Induljatok a munkába, testvéreim! Nem csupán a nagy tábori összejövetelek, gyűlések és tanácskozások élvezik Isten különleges jóindulatát; hanem a szeretet legalázatosabb megnyilvánulását is az Ő áldása koronázza. Mindennek nagy jutalma lesz! Tedd meg, ami téled telik, és Isten növelni fogja képességeidet. Ne gondolja egyetlen gyülekezet sem, hogy túl kicsi ahhoz, hogy befolyást árasszon, és a jelen nagy munkájából kivegye szolgálati részét. Ne húzza ki senki sem magát azzal a kifogással, hogy vannak mások, akiknek nagyobb talentumai vannak e munkához. Tedd meg a saját részedet! Isten senkinek sem ad felmentést. Jézus „*kinek-kinek a maga dolgát*” megszabta (Mk 13:34), és úgy fizet meg mindenkinek, „*amint az ő cselekedete lesz*” (Jel 22:12). Mindenki aszerint kapja jutalmát, „*amiket e testben cselekedett*” (2Kor 5:10), és „*maga ad számot magáról az Istennek*” (Róm 14:12).

Vegyük fel a munkát bármely helyen és mindenhol! Tegyük meg azt, amit hozzánk legközelebb meg tudunk tenni, saját ajtónkon belül, bármilyen szerény vagy észrevétlen dolognak tűnik is az. Csakis Isten dicsőségéért és mások javáért munkálkodjunk! Engedjük, hogy önző énünk eltűnjön, miközben őszinte szándékkal és buzgó, hittel teljes imával dolgozunk érte, aki meghalt azért, hogy mi élhessünk! Menjünk el egyenként szomszédainkhoz és barátainkhoz velük addig, míg nem szívüket felmelegíti önzetlen érdeklődésünk és szeretetünk. Mutassuk ki együttérzésünket irántuk, imádkozzunk értük, keressük a lehetőségeket, hogy jót tegyünk értük, és amikor már megérett a helyzet, gyűjtsünk össze közülük néhányat, és nyissuk meg előttük Isten Igéjét. Legyünk elővigyázatosak, mint akik tudják, hogy elszámolással tartozunk az emberek lelkéért, és használjuk ki a legtöbbet azokból a kiváltsá-

gokból, amelyeket kapunk, miközben Jézussal együtt dolgozunk szőlőskertjében.

Ne mulasszuk el, hogy szomszédainkkal beszéljünk, és minden szívességet megtegyünk értük, ami csak tőlünk telik, hogy minden módon megtartsunk némi munkát (lásd: 1Kor 9:22).

A megújulás az egyén szintjén kezdődik

A gyülekezetek megújulása azért történhet meg, mert egyes emberek komolyan törekednek megkapni Isten áldását. Buzgón indulnak a munkába, érzik, hogy csakis az Úrtól függenek, és példájuk nyomán lelkek ébrednek fel, és vágnak arra, hogy hasonló áldásban részesüljenek. Így következik el sok-sok ember szívében a felüdülés ideje. A széleskörű munkát sem szabad elhanyagolni, a nagyobb tervek is el kell készíteni a megfelelő időben. Ám a személyes, egyéni erőfeszítések és barátaink, szomszédaink iránti érdeklődésünk által többet tudunk elvégezni, mint azt valaha gondoltuk volna.

A legeredményesebben azok a férfiak és nők tudtak dolgozni, akik nem büszkélkedtek tehetségükkel, hanem alázattal és hittel indultak el, Isten hatalma pedig velük együtt munkálkodott azok meggyőzéséért és megtéréséért, akiket megszólítottak. Jézus is így végezte munkáját. Közel került azokhoz, akikért személyes kapcsolat által akart jót tenni. ...

Nem várt arra, hogy majd összegyűlik egy nagy közösség. A legnagyobb horderejű igazságokat magánbeszélgetések alkalmával mondta ki. Egy asszony a samáriai kút mellett ülve hallgatta tőle ezeket a csodálatos szavakat: „*Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, amelyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz ő benne*” (Jn 4:14).

A beszélgetés nem hiába zajlott le ezzel az alázatos samáriai asszonnyal. Az isteni Tanító ajkáról elhangzó szavak felkavarták a hallgató szívét. Boldogan megvallotta Őt Urának, mert érezte szent jellemének hatalmát és a mennyi befolyást, amely igaz szavaiból áradt. Teljes bizalom töltötte be szívét. Elfelejtve, miért is ment a kúthoz, visszasietett a városba, hogy tudassa az örömhírt annak lakóival. Sokan félbehagyták munkájukat is, hogy Jákób kútjánál találkozhassanak

az idegennel. Kérdéseikkel ostromolták Őt, és nyitott szívvel fogadták a magyarázatot mindarra, amivel kapcsolatban addig sötétségben voltak. Az elméjükben uralkodó zűrzavar szűnni kezdett. Olyanok voltak, mint a sötétségben tapogatózó emberek, akik egy hirtelen támadt fénysugárban haladva kijutnak a verőfényre. Jézus munkája, amit éhesen és szomjasan a kút mellett ülve végzett el, kimondhatatlan áldással járt. Az egyetlen lélek, akiért dolgozott, hírnöke lett, hiszen elért másokat, és a világ Megváltójához hozta őket.

A megújulás táplálja a missziót – a misszió pedig a megújulást

Isten műve mindig is így haladt előre a Földön. Engedd, hogy fényed ragyogjon, és mások is lángra kapnak!

A tétlenség és a vallás nem járnak kéz a kézben; azért van akkora úr keresztényi életünkben és tapasztalatunkban, mert nem tevékenykedünk az Úr művében. Testünk izmai is elgyengülnek és munkaképtelenné válnak edzés nélkül, és így van ez lelki téren is. Ha erős szeretnél lenni, használd képességeidet! Vedd fel keresztedet, emeld fel terhedet, és gyakorold Istenbe vetett hitedet azáltal, hogy próbára teszed ígéreteit. Vedd magadra Krisztus igáját, és fogd szaván Őt, hogy valóban nyugalmat ad lelkednek (Mt 11:29). Nyisd meg a Szentírást olyan valakinek, aki még sötétségben van, és rögtön nem fogsz fáradtságra panaszkodni, vagy arra, hogy nem érdekel az igazság ügye. Szívedben felébred a lelkek iránti aggodalom, és amikor látod a hit jeleit, akkor csordultig telik lelked örömmel, és átéled, hogy „*az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüldít, maga is felüldül*” (Péld 11:25, új prot. ford.). Élő hittel igényeld Isten ígéreteit...

Túl sok talentumot rejtgetünk zsebkendőbe kötve, vagy mélyen a földbe elásva. ... Amikor Jézus távozott, minden követőjére rábízta munkáját, ezért a „nincs mit tenni” elfogadhatatlan kifogás. A „nincs mit tenni” a legfőbb oka a testvérek közötti nehézségeknek, hiszen a tétkedők elméjét Sátán fogja betölteni saját terveivel, és működésbe is hozza azokat. Tétlen szívünk és elménk sima terepet biztosít neki, hogy belevesse a kételkedés magvait. Akiknek nincs tenivalójuk, azok időt találnak a pletykálkodásra, a fecsegésre, a rágalmazásra és

bajkeverésre. A „nincs mit tenni” magatartás szül gonosz tanúvallomást a testvérek ellen, és széthúzást Krisztus egyházában. Jézus ezt mondta: „*aki velem nem gyűjt, tékozol*” (Mt 12:30).

Isten törvényét lábbal tiporják, a szövetség verét megvetik; mi pedig megtehetjük, hogy összefonjuk karunkat, és kijelentjük: Nincs mit tenni? Ébredjünk fel! A háború dúl. Az igazság és a hamisság harca a végkifejlethez közeledik. Gyülekezzünk össze Immánuel vérfoltos zászlaja alatt, vívjuk meg a jó harcot és nyerjük el végső jutalmunkat; mert az igazság győzni fog, és mi többek lehetünk, mint győztesek – vele, aki úgy szeretett minket! A kegyelemidő drága órái lassan lejárnak. Munkálkodjunk hát az örök élet fényében, hogy megdicsőítsük mennyi Atyánkat, és lelkeket mentünk meg, akikért Krisztus meghalt!

Ez a cikk kivonat abból az írásból, amely először a *Review and Herald* 1888. március 13-i számában jelent meg.



A HETEDNAPI ADVENTISTÁK HISZIK, HOGY ELLEN G. WHITE (1827–1915) NYILVÁNOS SZÓLÓGÁLATÁNAK MINTEGY HETVEN ÉVE ALATT A PRÓFÉTÁSÁG BIBLIAI AJÁNDÉKÁVAL RENDELKEZETT.

kérdések

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Milyen összefüggés van a megújulás és a misszió között? Ahelyett, hogy a megújulásra hívnánk fel folyton az emberek figyelmét, nem kellene inkább arra összpontosítani erőinket, hogy hirdessük az evangéliumot és „bevégezzük a munkát”?
2. Olvassuk el a samáriai asszony történetét *János evangéliuma* 4. fejezetében! Milyen alapelveket használt Jézus, hogy megérintse ennek az asszonynak a szívét? Alkalmazhatók-e ezek az elvek modernkori misszióinkban?
3. Gyakran érezzük úgy, hogy jelentéktelen és apró dolgokkal tudunk csak hozzájárulni a misszióhoz. Mit gondolsz, mit üzen nekünk Jézus, amikor így érezzük magunkat? Mi a misszió lényege?

Köszöntünk, Szentlélek!

Örömmel és szeretettel ajánljuk Testvéreinknek új, napi áhítatos könyvünket, **Garrie F. Williams: Köszöntünk, Szentlélek!** című művét (fordította: Hegyes-Horváth Csilla). Amellett, hogy benne szebb-nél szebb olvasnivalót találhatunk minden napra, megismerkedhetünk azoknak a bibliai kijelentéseknek, eseményeknek, de a szerző, valamint a történelem egyes kiválóságai személyes tapasztalatainak részleteivel, amelyek a Szentlélek személyéről és munkájáról tesznek tanúságot. Olvasása kiváltja és megerősíti bennünk azt a törekvést, hogy legyünk sokkal mélyebb és meghittebb kapcsolatban a harmadik isteni Személlyel, aki minden élet eredeténél jelen volt, és aki közvetlenül munkálja minden élőlény létezését, fennmaradását, akár a testi, akár a lelki mivoltunkról van is szó. Minden egyes keresztyén „lelki életben-maradása” és fejlettsége egyedül attól függ, mennyire van kapcsolatban a Szentlélekkel. A szerző a következőkre hívja fel a figyelmünket az előszóban:

„Sokan megijednek attól, ahogyan a pünkösdi egyházak hangsúlyozzák a Szentlélek ajándékainak fontosságát. Habár az adventisták sosem értettek egyet ezzel az állásponttal, és valószínűleg nem is fognak kiegyezni vele, mégis mindig foglalkoztatott bennünket a Szentlélek személye és szolgálata. E könyv tanulmányainak elkészítése közben végig arra törekedtem, hogy olyan biblikus látást képviseljek, amely mentes a fanatizmus minden formájától és a kiegyensúlyozatlan, szélsőséges véleményektől. Hitemben szilárdan a történelmi adventizmus talaján állok, és azért imádkozom, hogy e könyv gondolatai hűen tükrözzék azt a kiegyensúlyozott látásmódot, amelyet a Próféta-ság Lelkének írásaiban található 40 000 utalás közvetít.”

Az áhítatos könyv lapjain mindennapi életünk nagy kérdéseivel fogunk szembesülni: kétségek, betegség, fájdalom, csalódás, kiábrándultság, levertség, a bűn miatti rossz érzés, aggodalom, veszteség – s ezekkel szemben ott fogjuk találni a megoldást a Szentlélek jelenlétének és hatalmának ígéreteiben: az örömet, a reményt, a vigasztalást, a bátorítást, a biztonságos menedéket, a jóság és a végtelen szeretet Forrását. „Hadd mutassam be neked csodálatos barátomat, a Szentlelket! Két esztendőn át készültem e könyv megírására, imádságos szívvel kutattam és tanulmányoztam minden egyes bibliai Igét, amely a Szentlélekről szól, számos könyvet olvastam el, miközben én magam is olyan szinten ismertem meg Őt, mint soha azelőtt. Nem kell rettegned tőle! Ő nemcsak egy hatalommal bíró személy, hanem gyöngéd Vigasztaló és barát, aki sosem fog megszégyeníteni vagy megsérteni. Ebben az évben, amint naponta köszöntöd a Szentlelket, és kéred, hogy vegye át az uralmat életed minden területén, nemcsak egy csodálatos barátság kibontakozásának leszel tanúja, hanem Jézust is sokkal jobban megismered.” (G. F. Williams)

Szeretettel és szívből kívánjuk, hogy minden adventista testvérünk és hívő család életében is megtörténjék ez a megismerés és kibontakozás!

